

[Jens Thoft]

jeg altså ikke udtaler mig ud fra fortrolige papirer, men udelukkende ud fra det, jeg har læst i dagspressen. Men den sag var jo kendetegnet ved, at konstruktionen bag ved selskabet var så luftig, at man havde følt sig nødsaget til at anmode om bindende forhåndsbesked. I de fleste af de her omhandlede leasingselskaber har konstruktionerne været mindre luftige, mindre oppustede, end det var tilfældet i Illumsagen. Og i alle disse sager vil man have meget vanskeligt ved at give denne statsgodkendelse, medmindre man har haft syns- og skøns mænd ude for at se, om maskinerne faktisk er det værd, som de handles til, osv. Derfor mener jeg, at en bindende forhåndsbesked – og dér synes jeg faktisk for én gangs skyld at skatteministeren har ret – giver en falsk tryghed, som bagefter kan binde myndighederne, så man ikke kan gøre noget.

Jeg sagde også i min ordførertale, at Socialdemokratiet er kommet med ét godt argument, som vi vil undersøge særlig under udvalgsarbejdet, nemlig at det er naturligvis vanskeligt at regulere mange tusinde selvangivelser med forholdsvis små beløb, og at det ikke kan lønne sig. Det er et reelt argument, og hvis vi gennem det socialdemokratiske forslag har mulighed for at løse nogle ligningsmæssige problemer, er jeg villig til at tage en anden stilling ved andenbehandling – det gav jeg også præcist udtryk for.

Endelig siger hr. Stavvad, at SF i forbindelse med debatten ved juletid skulle have udtalt sig for forslaget. Det vil jeg gerne understrege ikke er korrekt. Jeg har set, at både Socialdemokrater har udtalt og dagspressen har skrevet, at SF har støttet det. SF'erne har imidlertid aldrig været spurgt, men nu kender man vores holdning.

(Kort bemærkning).

Skrumsager Skau (V):

Ja, Venstre går indom tvang, og jeg vil gerne sige til hr. Stavvad, at oplysningerne om skatteydernes muligheder for bindende forhåndsbesked ikke er kendt af alle. Det er ukendt for mange, og jeg føler, det er meget vigtigt, at flere kender det system, både dem, som ønsker at købe anparter, og dem, som udbyder anparter. Jeg tror, at vi på den måde kan nå langt uden tvang, og jeg er også sikker på, at en godkendelse af Ligningsrådet betyder en ny ansvarsfor-

flygtigelse, således at hvis det ikke kommer til at passe helt i sidste ende, går det nok alligevel. Derved kan de skatteydere, der køber anparterne, blive snydt, og det bliver en sovepude, en ansvarsforflygtigelse, som Venstre ikke kan støtte.

Derfor synes jeg, det er vigtigt herfra at sige, at der skal oplyses noget mere om de muligheder, Ligningsrådet har, den servicevirksomhed, de udøver ved at kunne give bindende forhåndsbesked, når man beder om det.

Jeg vil også igen pointere vigtigheden af, at vi har systemet med anparter, at der er mennesker i vores samfund, som vil sætte risikovillig kapital i erhvervslivet – penge, som skaber arbejdspladser – det skulle vi nødig ødelægge.

For at summere op: Venstre er imod det tvungne system, som Socialdemokratiet lægger op til; vi føler, det giver en ansvarsforflygtigelse og bliver en sovepude for mange. Men vi vil opfordre flere til at sikre sig bindende forhåndsbesked.

(Kort bemærkning).

Stavad (S):

Det er lige før, jeg hælder til den antagelse, at hr. Jens Thoft ved et uheld er kommet til kun at læse de nævnte tre linjer i bemærkningerne til forslaget. Og hvis det er en rigtig antagelse, så er jeg mere tryk, for så vil hr. Jens Thoft, når han får læst rigtigt på teksten, selvfølgelig indtage en anden holdning.

Dette her handler om, at vi skal have skattesystemet til at fungere. Det handler om, at de, der ønsker at lave nogle projekter uden for lovens grundlag, vel vidende, at skattemyndighedernes muligheder for at gribe ind over for dem er meget begrænsede, ikke skal kunne have held med det. At der så er den sidegevinst, at de, der køber anparterne, også får større sikkerhed for, at der i hvert fald ikke er snyderi i forhold til skattereglerne i de projekter, de investerer i, må jeg indrømme jeg absolut ingen problemer har med. Tværtimod synes jeg, det er en fordel, at folk i hvert fald får en chance for at gennemskue den del af det, for erhvervsrisikoen og den luftighed, der i øvrigt er i projekterne, kan der aldrig gives sikkerhed for. Når hr. Jens Thoft udtaler, at Illumprojektet var mere luftigt end mange andre projekter, må jeg svare, at jeg har set mange andre projekter, der var mere luftige end Illumprojektet.